

РЕШЕНИЕ

№ 3858

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2270** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Д. К.“ А., ЕИК:[ЕИК], [населено място], срещу Решение от 08.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 111-ти състав по нахд № 1198/2019 г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление (НП) № Р-10-1167/ 21.12.2018 г. на заместник- председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

В жалбата касаторът твърди, че решението на Районния съд е неправилно, противоречи на материалния закон, постановено е при съществено нарушение на процесуалните правила и е необосновано. Искането до съда е за отмяна за решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. Представени са писмени бележки.

Ответникът - КФН, чрез юрк. Г., оспорва жалбата и иска да бъде оставено в сила решението на СРС. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура /СПП/ чрез прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде

потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови оспореното решение СРС е приел за установено от фактическа страна, че процесното дружество „Д. К.“ А., ЕИК:[ЕИК], е емитент на емисия облигации, вписани с ISIN код BG2100017156 и № РГ-05-1304 в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от КФН. Проспектът за допускане на горепосочената емисия облигации за търговия на регулиран пазар е бил одобрен с Решение № 601-Е от 19.08.2016 г. на КФН, съгласно което дружеството е поело задължение да спазва финансовите показатели на консолидирана база, на основание на което дружеството следвало да представи на КФН отчета по чл. 100е, ал. 1, т. 2, пр.1 ЗППЦК за първо тримесечие на 2018 г. до 30.04.2018 г., изискване залегнало в чл.100е, ал.2, предл. първо от ЗППЦК.

В КФН била извършена проверка на постъпили отчети по чл.100е, ал.1, т.2, пр.1 от ЗППЦК. Същата е извършена въз основа на представени от дружеството отчети на хартиен носител, както и по реда на чл.100т, ал.4 от ЗППЦК – чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път – е-Р.. Било установено, че „Д. К.“ А. не е предоставило в КФН отчета по чл.100е, ал.1, т.2, пр.1, във връзка с чл.100е, ал.2, пр.1 от ЗППЦК за първото тримесечие на 2018 г. в законоустановения срок, а именно до 30.04.2018 г. Същия бил представен на 22.06.2018 г. чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път . е-Р., с вх.№ 10-05-9079.

При така установените факти е издаден АУАН № Р-06-729 от 03.07.2018 г., връчен на същата датата на представител на дружеството. При идентично описание на извършеното нарушение и цитиране на санкционната норма е издадено оспореното НП.

Софийският районен съд от правна страна не е открил процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП за компетентност, форма и съдържание. По същество е приел, че „Д. К.“ А. е нарушило разпоредбите на чл.100е, ал.2, пр.1 ЗППЦК, за което правомерно, при липса на отегчаващи обстоятелства, му била наложена имуществена санкция по чл.221, ал.8, т.2 ЗППЦК в минималния ѝ размер от 2000 лв. Обсъдено е и възражението за неприложимост на нормата на чл.28 от ЗАНН, изрично посочена, като неприложима и в мотивите на административния орган по НП.

„Д. К.“ А. не е изпълнило самостоятелното свое задължение по чл.100е, ал.2, пр.1, вр. ал.1, т.2 ЗППЦК да предостави отчета в законоустановения срок на КФН. Противно на оплакването по касационната жалба, процесното нарушение е установено по несъмнен начин по делото съгласно чл.303, ал.2 НПК вр. чл.84 ЗАНН, без да са налице доказателства, разколебаващи този извод. „Д. К.“ А. не е предоставило на КФН, отчет за изпълнение на задълженията си съгласно условията на емисия ISIN код BG2100017156, вкл. за изразходване на средствата от този облигационен заем, и за спазване на финансовите му показатели за първото тримесечие на 2018 г. до 30 дни след края на това тримесечие, а именно до 30.04.2018 г. Неизпълнението на това задължение е нарушение на чл.100е, ал.2, пр.1, вр. ал.1, т.2 ЗППЦК, което като формално (на просто извършване) е осъществено чрез противоправно бездействие на този емитент в рамките на законовия срок, предвиден

за изпълнението му. Съблюдаването му не е инструктивно, тъй като чл.100е, ал.2, пр.1, вр. ал.1, т.2 ЗППЦК са императивно формулирани. Нарушението е безспорно извършено от обективната му страна, за което на „Д. К.“ А. като емитент основателно е наложена имуществена санкция по чл.221, ал.8, т.2, пр.1 вр. ал.1, т.2 ЗППЦК в минималния размер от 2 000 лв. по този състав. Изводът на въззивният съд в този смисъл съответства на материалния закон.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че неправилно е прието, че се касае за три отделни задължения на публичните емитенти на облигации, обективирани в „предложение първо, предложение второ и предложение трето“, а именно да уведомят Комисията, да уведомят обществеността и да уведомят регулирания пазар на ценни книжа, респ. досежно наличие на три отделни нарушения. Дори само от граматическия прочит на разпоредбата е видно, че цитираните хипотези са три отделни и независими една от друга. Предвид това и съгласно правилото на чл.18 от ЗАНН за всяко отделно нарушение се налага отделно наказание, като е неприложим института на кумулиране на наказанията, предвиден в чл.23 НК. Априори, не са налице твърдените от касатора касационни основания. В хода на проведеното пред въззивния съд съдебно следствие са събрани доказателства, от които може да се направи безспорен извод за извършеното административно нарушение и за обстоятелствата, при които е извършено.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице касационните основания, предвидени в чл.348 от НПК. Решението на СРС е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред, поради което като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.01.2020 г., постановено по нахд № 1198/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

ОСЪЖДА „Д. К.“ А. да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.